

[Jimmy Stahr]

dere. Jeg synes dog, at ministeren skal afholde sig fra at sige, at vi nok ikke har læst redegørelsen, eller at vi ikke forstår den. Jeg roste ikke redegørelsen før, og det vil jeg stadig væk undlade at gøre, men jeg synes da, at ordene er meget klare; typografien er også pæn, og den maskine, den er skrevet med, synes jeg også er rimelig god. Der står klart – dette være sagt for at vise, at også jeg kan læse – »Da eliteidrætsarbejdets udvikling som ovenfor nævnt også fremtidig skal henlægges til idrætten selv, er det ikke hensigten at lade repræsentanter for det offentlige indgå i repræsentantskabet.«

Jeg synes egentlig, det er meget, meget klart. Lad så være, at ministeren får lov til at vælge formanden for bestyrelsen, men jeg tror nu nok, at retningslinjerne trods alt – normalt i hvert fald – bliver lagt af repræsentantskabet, og dér skal det offentlige ud.

Det andet punkt, hvor ministeren undrede sig over, at vi – eller nogle af os – var så utaknemlige, eller at vi simpelt hen ikke kunne forstå tingene, var spørgsmålet om, hvor pengene skulle tages fra. Ja men jeg har sagt, at jeg synes, det var forkert, at ministeren tog pengene fra det almenkulturelle område, og det vil jeg stå ved, og når jeg siger det, og når ministeren skriver det, er det selvfølgelig, fordi det er det, ministeren mener. Jeg tror nemlig, at ministeren skriver det, ministeren mener, og i dette tilfælde skriver ministeren ganske klart senere hen i redegørelsen, at midlerne vil blive tilvejebragt ved omprioriteringer inden for kulturministeriets bevillingsramme. Ja men så er vi jo netop ovre i det fuldstændig uigennemsigtige, og så kan ministeren ikke stå her og sige, at regeringen fremlægger en redegørelse, hvor den siger, at man vil bruge de og de penge. Der står jo netop ikke noget om, hvor pengene skal tages fra – jo, i første omgang skal de tages fra det almenkulturelle, men i næste omgang siger ministeren, at hun vil tage de penge et andet sted fra under sit område. Så er det, vi ikke forstår eller i hvert fald ikke kan læse det, selv om vi har gået i skole og alt muligt, hvor pengene da skal tages fra. Hvis ministeren gik herop og sagde: ja men det, jeg mener, er, at der skal tages 6 mill. kr. på teatrene og 6 mill. kr. på filmen, o.k., så vidste vi, hvad det var, det drejede sig om.

Nu ved vi ingenting, og jeg mener, at ministeren forsøger at lægge et røgslør over det.

Ministeren siger: jeg vil så gerne give noget til idrætten, men når vi kommer til realiteterne, breder røgsløret sig.

Det var kun det, jeg ville nævne, for jeg synes stadig væk, at vi skal være venlige over for hinanden. Vi skal være gode sportsfolk, og vi skal prøve at få dette her op at stå. Vi vil gerne gå ind for eliteidrætten, og jeg forstår ikke, hvordan fremskridtspartiet kan blive ved med at køre melodien om, at socialdemokratiet og det, der er værre, havde jeg nær sagt, derude mod venstre ikke vil være med til noget som helst. Jeg har faktisk hørt de fleste stå op og give tilslutning, så den tror jeg fremskridtspartiet nu skal holde inde med.

Lad os komme i gang med forhandlingerne om, præcis hvor pengene skal komme fra, så vil vi gerne være med.

Sander (V):

Jeg startede mit første indlæg med at sige, at det var en stor dag for dansk idræt, fordi vi endelig havde fået det på dagsordenen for tredje gang i otte år. Efter at vi har været igennem den første runde, vil jeg sige med endnu større styrke, at jeg synes, det er en stor dag for dansk idræt, for så vidt jeg kunne skønne, var der tilslutning til at acceptere eliteidrætten og sige ja til betingelserne for, at vi har en elite, nemlig at det koster penge. Så på dette område skulle der altså være en klar melding fra folketingets partier. Jeg tror også, alle ordførere var inde på det med breddens store betydning, og det vil altså sige, at vi også fremover kan forvente, at man i dette ting er vågen over for de mange ting, som sker over hele idrætsspektret. Det vil gælde fremover i endnu højere grad, end det har været tilfældet de sidste 10–20 år, for det fritidssamfund, vi går i møde, stiller meget store krav til os alle sammen, også til os, der sidder herinde. Men netop dagens debat synes jeg har klargjort, at vi er klar til at tage den udfordring op.

Lige et par bemærkninger om de to hovedpunkter, uenigheden har drejet sig om. Hvad angår økonomien, synes jeg stadig væk, det er lidt billigt at nævne spejderne og de handicappede, for det er jo to områder, som ingen af os vil acceptere der røres spor ved. Hvis man gennemgår ministerens sidste uddeling af tipspengene til almenkulturelle